

РЕШЕНИЕ

№ 22524

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4611** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. И. Д., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 1323 от 07.04.2025 г., постановено по НАХД № 18191/2024 г. по описа на Софийски Районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ), Серия К, № 7124607, издаден от СДВР-МВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Излага доводи, че АНО е следвало да представи по делото на електронен носител данните от АТСС с № MD1195 относно процесния автомобил. В касационната жалба е посочено, че първоинстанционният съд изобщо не е отчетел, че по делото не е представена справка и одобрена схема на организация на движението в процесния пътен участък, за да се установи дали изобщо в процесния период е действало ограничение на пътни знаци и какви. Не е отчетено в обжалваното решение, че е налице съществено противоречие между Протокола за използване на АТСС за 16.02.2023 г. и Ежедневната форма на отчет, приложена по делото, доколкото е видно, че съставът на наряда е посочил „Общ брой заснети

клипове с АТСС : 0“. Излага още, че на снимката не се вижда, нито марка, нито модел на автомобила, а регистрационният номер не може самостоятелно да докаже нищо, защото същият не е трайно прикрепен към автомобила. Твърди, че няма доказателство за влизането в сила на предходния фиш. Излага доводи, че Районният съд не е съобразил, че приложените дигитални снимки на разположението на уреда (само за временно монтирани АТСС) по никакъв начин не може да даде визуална представа къде точно е било поставено мобилното АТСС, за да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола, и къде е било разположено мобилното АТСС спрямо посоката на сработване и позиционирането на автоматизирани технически средства и системи. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени първоинстанционния съдебен акт и вместо него да постанови друг, което изцяло да отмени електронния фиш. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание касаторът М. И. Д. – редовно призован – не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован – не се явява и не се представлява. От пълномощника на ответника юриконсулт П. са постъпили писмени бележки на дата 13.06.2025 г., с които се моли да се даде ход на делото, излага становище по съществото на спора, претендира се юриконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, представлява се от прокурор Стоян Димитров. Намира касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 16.02.2023 г., в 22:54 часа, в [населено място], по [улица]до № 127, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил „А. А 5“, с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с АТСС - № MD1195, след приспаднат толеранс от 3%, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 68 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 18 км/ч. Отражено е, че нарушението е извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш, Серия К № 5446843.

За посоченото нарушение на жалбоподателя М. И. Д., в качеството му на регистриран собственик на процесното МПС, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови решението, районният съд е приел, че нарушението е безспорно установено от представените писмени и веществени доказателства по делото. Съдът е приел също, че се касае за

видеорадарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, за съда няма никакво съмнение, че разпознатият от използваното АТСС на процесните дата, час и място регистрационен номер, е именно допълнително онагледения такъв на снимковия материал: СВ 5441 СМ. В заключение решаващият съд е намерил, че за това нарушение, извършено от М. Д. в условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП е определено и съответно на него административното наказание.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Процесният ЕФ на СДВР съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (СДВР), мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, неговия собственик, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Както правилно е приел решаващият съд описанието на нарушението съдържа всички обстоятелства от значение за отговорността - място, време, изпълнително деяние и неговите обективни характеристики, включително данните за скоростта и техническото средство, с което е установена, като обемът на информацията в пълна степен позволява на нарушителя да разбере административното обвинение, поради което не е допусната твърдяното от касатора накръняване на правото му на защита.

На следващо място, в процесния ЕФ са посочени достатъчно данни, индивидуализиращи АТСС и позволяващи да се извърши проверка на неговата техническа годност към датата на заснемане. В административнонаказателната преписка се съдържа снимка към ЕФ, в която са конкретизирани: дата на нарушението, рег. номер на автомобила, конкретното място на извършване на нарушението, установено от СДВР и идентификационен номер на уреда, с който то е установено. Снимката съдържа данни за точните координати на извършеното нарушение, измерена скорост.

Обосновани са и констатациите на решаващия съд, че от доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че процесното АТСС е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка и не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, е 50 км/ч. В оспорения ЕФ е посочена разрешената скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл.

189, ал. 15 от ЗДвП. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС. Обратно на твърденията на касатора видно от електронния фиш е, че в посоченото време и място в същия, със скорост 68 км/ч., касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил допустимата скорост с 18 км/ч. Техническото средство е преминало ежегодния периодичен технически преглед. Същото е преминало през изискуемата законова проверка за техническа годност, а касаторът не е посочил, че автомобилът е бил управляван от друго лице.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в ЕФ фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Споделят се изводите на районния съд, с които приема, че нарушението е извършено при условията на „повторност“ по смисъла на § 6, т. 33 от ЗДвП. Това е така, тъй като същото е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш Серия К № 5446843, издаден от СДВР-МВР.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива, за които АССГ следи служебно, оспореното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника по касационната жалба следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1323 от 07.04.2025г. постановено по НАХД № 18191/2024 г. по описа на СРС, НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА М. И. Д., ЕГН: [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.